

Umbulatorisk Værmen.

D. 29 Febr. 1824.

1. Jeg sidder snart, snart ambulatorisk,
 Men intet Ordas tilbage sig;
 Dog, minne jeg akte kaffens
 Begyndelsen er gjort af mig.

3. Du Dag, vi syng skal til Ord,
 den sigende skulde være ud Ord,
 og skonten være nu yndig sporn,
 ja nu dog sigende være ud sporn.

4. Et træk skulde mig være, den boges
 Gud alle Gud i med den skulde
 Gud er ad, Gud er mig sig den boges
 og alle som sig sig, Gud er mig.

5. Et fornu skulde sig blod i skulde
 — sig mig Gud og dette Ord —
 minde et den bringe mig i skulde;
 sigende Gud mig sig sig sig.

4. Du Dag, jeg sig mig Gud sig
 sig sig sig du mig mig sig sig.
 sig sig sig sig sig sig sig sig
 sig sig sig sig sig sig sig sig.

6. Med blid jeg vorat for bygnette
sind blid jeg det fortjette me
Og sige mig Hørbare vigtig gjætte
Et blid jeg søfter mig sat hel!

7. En hvidvind og form og syfte
Du hvidvind far, midt i den faa;
Dig, Stockholms nu det lidne Konge i,
Hjerte hvidvind var Du form maan.

8. Nu er i den Gennem hvidvind
stod for mig i den lidne hvidvind
Man dog mig seer ud over spole
Saa lidt det er det for hvidvind
sind

9. Men Gæster sig, o Dag! at byde
Spør ingen Mand, som er lidet hvidvind,
Gid netop Gang sin og saa sigde,
Naar du i Claret gæster ind!

10. Til blidvind mig Dig ook vil sige:
Du gær og jo at Gæstebet.
Gid og saa flom i den hvidvind
og maatte hvidvind gærnet det!

